

MAASTRICHT GEZIEN

Gepubliceerd 3 juli 2016

met dank aan Laurens Bouvrie

"Zo wat goon v'r doen"?

De komende weken staat Maastricht weer in het teken van de Vrijthofconcerten van André Rieu en zijn Johann Strauss Orkest. Vijf jaar geleden stond het bekendste muzikale trio van Maastricht, Ziesjoem, zes avonden lang als surprise act op de Bühne naast de bekendste Maastrichtenaar ter wereld. Marly en Jos van Herpen en Roger Stijns beleefden in juli 2011 op en rond de Bühne op het Vrijthof avonden om nooit te vergeten. Jos van Herpen had het besef dat de aanloop naar en de optredens zelf de moeite waard was om in een dagboek vast te leggen. In vier reportages op Maastricht Gezien neemt hij ons mee terug naar dat memorabele jaar voor Ziesjoem. Vandaag deel 2: Ziesjoem op werkbezoek bij André Rieu.

De hele dag gewerkt en in de namiddag nog even naar onze studio Marlstone voor een bespreking over een nieuwe CD. Daarna hebben we de eerste afspraak met Rieu, maar eerst nog een klein hapje eten. Wél in de buurt van Amby, omdat we toch écht niet te laat willen komen. In Amby zijn echter alle restaurants gesloten, zelfs die ene waar staat dat ie op dinsdag geopend is. Café Ammezasië is open, een paar mensen aan het buffet. Of ze ook iets te eten hebben? "Ben je gek! Wij zijn een bruin café". Enig doorvragen leveren echter toch 3 tosti's en 3 peperworstjes op; daar moeten we het dan maar mee doen. De geluidsbox aan de wand geeft een teken: hij speelt onze eerste hit *Mienjaar* gespeeld door: Rieu en zijn Johann Strauss Orkest! Deze dag móét goedkomen!

Mooi op tijd onderweg naar het Rieu-gebouw aan de Terblijterweg; Roger weet de weg wel. We zien het gebouw liggen, maar op een gegeven moment komen we niet meer verder vanwege een bussluis. Omrijden! Shit! Komen we nog te laat? Drukte om niks. We komen ruim op tijd bij de Rieu-studio aan; een vriendelijke jongeman staat ons op de parkeerplaats op te wachten; hij dirigeert ons naar de gastenparkeerplaats. Daarna zegt hij dat we naar binnen kunnen gaan en daar koffie of fris kunnen pakken. Ook zegt hij dat wij "de eersten" zijn. Wat! komen er nog meer? Zitten we in een soort sollicitatieprocedure? Zitten we in een soort Idols-show? Gaat Rieu straks een keuze maken uit meerdere gegadigden? Later bleek dat wij de eersten waren en dat de jongeman bedoelde dat André Rieu en zijn gevolg nog onderweg zijn. Pffff!

In de *kantine* werkt het koffieapparaat niet echt, er komt alleen maar water uit. Of hebben wij het gesloopt? Tot welke gedachtenkronkels een ontmoeting met een wereldster, ook al is hij uit eigen stad, al niet toe kan leiden! We maken ons druk om ieder wissewasje. Dan maar geen koffie. Ik moet naar de wc en ga op zoek in dit prachtige gebouw. Richting uitgang zie ik opnieuw de vriendelijke jongeman, maar als ik hem wil vragen waar het toilet is, komt Rieu net binnen, samen met zijn echtgenote. Oeps! dat zoeken naar toilet kan nog lang duren, dan maar omdraaien, ik hou het wel op.

Met volle blaas loop ik terug naar de kantine, waar Roger inmiddels een halve kop koffie heeft weten te scoren. Roger, zoals Roger is – overal kind aan huis – vraagt aan Rieu of hij ook een kop wil, maar die slaat die traktatie vriendelijk af. We schudden handjes en laten Rieu voorgaan naar een volgend vertrek. Inmiddels is ook Frank Steijns gearriveerd. Beiaardier van het stadhuis en muzikale rechterhand van de wereldberoemde *stehgeiger*. Waarom moet hij bij dit gesprek aanwezig zijn? Ik kijk stiekem of hij partituren bij zich heeft? Druk op de blaas en zweet op het voorhoofd. Het gesprek moet nog beginnen.

Wij hadden gedacht dat dit een oriënterend gesprek zou worden, waarna Rieu zou bekijken of hij daadwerkelijk met ons in zee zou gaan. Had ook zoon Pierre verwacht. Die is er niet bij. Niet veel later wordt ons duidelijk waarom. André Rieu heeft al lang een beslissing genomen. Om in *Ziesjoem* jargon te spreken: hij trekt ons over de golven gelijk de diepe zee in. Voor we het weten heeft hij al het ruime sop gekozen en zijn we aan boord van het Rieu-schip. Hij begeleidt ons naar een prachtige concertzaal met Rieu-kroonluchters, André-stoelen en een stehgeiger-podium. Frank Steijns gaat achter de vleugel zitten; Rieu neemt plaats op de eerste stoel naast de vleugel en wij Tja wat moeten wij? Wat onwennig blijven wij, als verlegen kinderen, zo'n beetje tussen Rieu en Frank staan. Vervolgens spreekt Rieu de voor ons legendarische zin uit: “Zo, wat goon v’r doen?” Nogmaals wordt ons duidelijk gemaakt dat niet de vraag is OF we meedoen aan de Vrijthofconcerten van André Rieu, maar WAT we gaan zingen!

OK, daar gaan we. We noemen een paar nummers; André zelf komt met Zjuulke aanzetten. “OK, zing maar!” Na Zjuulke vraagt André naar méér: “Wat zijn nog meer nummers die het goed doen?” Het Lekker Menneke, Lena en Harie lopen langs; de Bèste Soeflaki wordt ingezet, althans dat probeer ik want ik vind de eerste zin maar niet; hoe gaat dat verrekte nummer, dat ik al honderden keren gezongen heb, nou ook al weer? Als we uiteindelijk bij *t stekske zjus in ’t midde* aankomen schiet André’s echtgenote in de lach: “Wie maakt in Godsnaam die teksten?!” André komt zelf nog met Piereweije, maar de uiteindelijke keuze valt op Zjuulke, Lekker Menneke en Harie Bombarie worden; 3 (lees: DRIE!) nummers. Waar wij supergelukkig zouden zijn met het zingen van één nummer, kunnen we er nu DRIE (lees: 3!) doen. Enne mogen wij ons nu in het rijtje zetten van Vicky Leandros, Heino, Rowwen Hèze, Benny Neijman en DJ Ötzi, die eerder met André op het Vrijthof hadden gestaan?

In de auto hebben we met z’n drieën netjes gewacht totdat we buiten de geluidsgrens van het Rieu-pand zaten; na het passeren van die grens schreeuwen we het uit! Ziesjoem! op het Vrijthof bij André Rieu! Een gekke tinteling maakt zich meester van mijn tenen, een gevoel dat ik in 25 jaar Ziesjoem! nog nooit heb gehad. Dit moet gevierd worden; stiekem teruggetrokken in een hoekje van de Bonne Femme heffen we het glas champagne of is het *ciderbubbeltjeswater*? Het maakt niet uit. Belangrijk is dat niemand ons zo uitgelaten ziet; want die zou wel eens vragen kunnen stellen. Nog een paar uurtjes nagepraat. Moeten we écht morgen gaan werken? OK dan maar, maar dat zullen we wel zwevend op wolken doen!